

به کودکان کار ترحم نوزیم/چند روش بسیار ساده برای مهربانی

به گزارش پایگاه خبری بنیاد تحول اجتماعی و به نقل از فارس، برای اینکه خیلی هایمان دغدغه این موضوع را داریم که چگونه به کودکان کار کمک کنیم که کمتر دچار آسیب شوند و از طرفی ما هم به آن ها منت نگذاریم، ترحم نکنیم یا آنها را به خودمان وابسته باید از یک کارشناس و مددکار آسیب های اجتماعی کمک بجویم تا راهکارهایی که ارائه می دهد، حاصل از تجربه باشد نه صرفاً از روی حس، عاطفه و مقطعی. «مزگان علیشاهی»، مددکار اجتماعی است که چند سالی به طور متمرکز در محله «هرندی» به مشکلات خانواده های آسیب اجتماعی به خصوص، فرزندان این خانواده ها رسیدگی کرده است. او بیان داشت: «اصلی ترین کمک ما ترحم و پرخاش نکردن ماست. در قدم های بعدی می توان کمک های دیگری هم به این دو کمک مهم و موثر که ما کارشناسان آسیب های اجتماعی به آن کمک های «مادر» یعنی حیاتی و مهم می گویم، داشت. هر کمکی بدون این دو اصل و کمک تاثیر چندانی ندارد.» راهکارهایی که در ادامه مرور می کنیم، حاصل گفتگو با این بانوست که به صورت خلاصه و کاربردی مطرح می شود.

کمک اول؛ ترحم و پرخاش ممنوع!

کودکان کار عموماً با استفاده از حالت هایی غم انگیز در بیان و چهره خود، سعی در جذب توجه و کمک ما دارند. گاهی هم اصرار می کنند که حتماً از آنها خرید کنیم. این دو حالتشان سبب می شود برخی از ما واکنش هایی داشته باشیم، غیر مناسب. در مورد اول ممکن است در دام ترحم و دلسوزی بیجا گرفتار شویم. مثلاً ناگهان دست به جیب بشویم و بخواهیم تمام فالهای یک کودک فال فروش را خریداری کنیم. در مورد دوم هم که معمولاً وقتی عجله داریم یا خسته و کلافه هستیم از ما سر می زند، در برابر اصرار بچه ها برای خرید و کمک کردن، پرخاش می کنیم. قدم و کمک اول این است که در هر دو موقعیت دکمه خاموش قلیان عواطفمان را بزنیم. یکی، دو نفس عمیق بکشیم. تمرکز کنیم و بعد خرید یا صحبت. واکنش لحظه ای ما میتواند بسیار مخرب باشد. ما حق نداریم کسی را به خود وابسته یا از خود رانده کنیم. کودکان کار در مترو شلوغ، دعوا و پرخاش می کنند، بهترین راه، سکوت و اطلاع دادن به مأموران مترو است. اگر کودکی هم شرم نشستن روی صندلی داشت، دعوتش کنیم تا بیاید کنارمان بنشیند. پیش از پول و حوصله، اخلاق خرج کنیم.

کمک دوم؛ خرید معقول و به اندازه

به این شکل نیست که همه کودکان کار عضو مافیا باشند اما به هر حال تعداد کودکان کار مافیایی خیلی بیشتر است. کودکان کار نیازمند و کمک خرج خانواده معمولاً ظاهر مرتب تری دارند. مشغول کار و مهارتی هستند. فرآورده های خانگی غذایی می فروشند. ادبیات و رفتار برازنده تری دارند. کودکان تحت پوشش مافیا معمولاً جثه نحیف، رفتار پرخاشگر، لباس های خوب اما کهنه، پاره و مندرس شده بر تن می کنند و به شکل گروهی هستند. مدام در کار هم سرک می کشند. این تفکیک کمک می کند اگر قصد خرید کردن داریم از کودکان کمک خرج خانواده خرید کنیم. خرید باید به اندازه نیازمان باشد. پول به همان اندازه کالای خرید شده، پرداخت گردد. این جمله که بقیه پول برای خودت یا من اصلاً این کالاها را نمی خواهیم، باشد برای خودت و دوباره بفروش! عزت نفس کودک را از بین میبرد. اگر کودک کار کالایی چرک، کهنه و بیهوده می فروشد، خرید نکنیم. قرار نیست، اجازه بدهیم کسی از ما و عواطفمان باجگیری کند.

کمک سوم؛ مواد غذایی بخریم

سوء تغذیه به دلیل سوء استفاده مافیا، ساعت ها کار در خیابان و مشکلات معیشتی خانواده معمولاً درد مشترک همه بچه های کار می باشد. می توانیم چند میوه از خانه بشویم با خود بیرون ببریم به کودکان کار تعارف کنیم. می توان لقمه نان و پنیر و سبزی درست کرد. حتی همان لقمه ساده نان و پنیر می تواند مواد غذایی مفیدی به بدن کودکان کار برساند. اگر کودک کاری از ما درخواست خرید مواد غذایی خشک برای خانواده اش کرد، پرهیز کنیم. معمول مواقع این ترفند باند است. در عوض برای خودش خوراکی بخریم. همان جا باز کنیم و به دستش بدهیم تا بنوشد یا بیاشامد. مواد غذایی را باز نشده به کودکان ندهیم، این بچه ها عادت دارند به تبدیل هر چیز به پول و فروختن آن به دیگران. شیر، کیک، آمیوه و میوه خوراکی های بسیار مناسبی می باشند. خشکبار و تنقلات سالم هم معمولاً برایشان جذاب است و خیلی استقبال می کنند. از دادن تخمه و تنقلات با پوست به آن ها پرهیز کنید چون معمولاً زباله هایش را روی زمین رها می کنند.

کمک چهارم؛ هدیه بدون تاریخ انقضاء بدهیم

یکی از بهترین ساعت ها برای آموزش کودکان کار ساعات اول صبح یا پایانی شب است. در میانه روز بچه ها دغدغه کسب درآمد و گارد بسته ای به ارتباط با کنشگران اجتماعی و شما دارند. می توان چند کتاب قصه یا نقاشی های جذاب تهیه کرد، به تماشای تصاویرش بنشینند و قصه هایش را برایشان خواند. می شود به پاتوق هایی که این بچه ها هستند و دور هم جمع می شوند، رفت. کتاب، شعر و داستان برایشان خواند. بینشان مسابقه دو، حفظ کردن شعر، معما و... راه انداخت. می توان برای بچه ها دستمال مرطوب معمولی خرید تا در طول روز دوده و غبار صورتشان را پاک کنند. خرید کلاه سایه بان دار هم بسیار مناسب می باشد تا پوست و سر بچه ها در برابر تابش آفتاب حفظ گردد. اگر قصد خرید از بچه ها را نداریم، نیازی به ترشروی نیست، کافی است با لحن خوب اما قاطع تشکر کنیم و نه! بگوییم. به جای کنکاش و کنجکاو در زندگی بچه ها، اجازه دهیم چند دقیقه ای با تلفن همراهمان که محکم در دست خودمان نگه داشته ایم، بازی کنند یا موسیقی و شعرهای مناسب کودکان که قبلاً دانلود کرده ایم، ببینند و گوش کنند. می توان با بچه ها هر هفته در مکانی عمومی و مشخص، قرار گذاشت، درس و مهارت های آموزشی مانند انواع را تمرین کرد. این بچه ها عطش و فقر یادگیری دارند. شعر، درس، قصه و نکاتی که از ما می شنوند هدیه بدون تاریخ انقضاء است برایشان.

نویسنده : امیرمسعود رائیج، تاریخ ارسال : یکشنبه 26 تیر 1401 ساعت 3:00 بعد از ظهر